

HOOFDSPONSOR IN BEELD

Hechte familie fundament van Prins Bouw

We schrijven het jaar 1924 als metselaar Gerrit Jan Prins besluit zich als kleine zelfstandige te vestigen aan de Bovenstraatweg in Oldebroek. Zonder het zelf te kunnen vermoeden, legde hij hiermee de basis voor het huidige aannemingsbedrijf Prins Bouw. Een gemoedelijk gesprek, thuis aan de keukentafel met drie generaties familie Prins.

Ding-dong. De deur wordt opengedaan door de jongste telg van de Prins-dynastie. Willemijn, dochter van huidig eigenaar Wim Prins, heet de redacteur van harte welkom. Na een warm welkom van moeder Aartje lopen we door naar de keuken van de woning. Aan tafel werkt Wim snel een warme hap naar binnen na een lange werkdag, voordat hij de hond (Guus) in de pot vindt. Zoon Gerrit-Jan helpt met afruimen, terwijl zijn naamgenoot senior – we noemen hem ‘opa’ om verwarring

te voorkomen- binnenstuift. Tot slot arriveert ook Sijmen, broer van Wim en technisch directeur van het familiebedrijf. Nadat de koffie op tafel staat en de huisgemaakte cake door iedereen is goedgekeurd, komt het gesprek snel op gang.

Jong geleerd

“Al op mijn twaalfde schreef ik de facturen voor mijn vader Sijmen”, vertelt opa Prins. Op dat moment, begin jaren vijftig, is het nog een bescheiden metselbedrijf met zo’n zes of zeven metselaars in dienst. “Vanaf mijn vijftiende ging ik officieel in dienst en drie jaar later haalde ik mijn aannemersdiploma.” Op jonge leeftijd wordt hij al voor een lastige keuze gesteld: “Na een slechte winter was het in 1960 een kwestie van de zaak overnemen of het bedrijf ging kapot. Ik was toen twintig jaar oud. Samen met mijn oudere broer Gerrit namen we het bedrijf over en werd de naam veranderd in Firma G & G.J. Prins.”

Opvolger

Eind jaren negentig, na bijna veertig jaar ondernemerschap, is het tijd voor de volgende generatie om verder te bouwen. Het is zoon Wim die in 2000 zijn eigen installatiebedrijf inruilt voor het

familiebedrijf. Een jaar of zes geleden is broer Sijmen toegevoegd aan de directie. Opa Prins was geen voorstander van dit plan: “Vooraf had ik mijn twijfels of het wel verstandig zou zijn, twee broers binnen een bedrijf. Maar het gaat super, ik ben enorm trots op ze”, terwijl hij beide duimen opsteekt en zijn stem enigszins overslaat.

Samen

In de loop der jaren is het bedrijf gestaag gegroeid. Inmiddels zijn er, verdeeld over de kantoren in ‘t Harde en Ermelo, zo’n 95 werknemers in dienst. De beide broers zijn dagelijks met elkaar in de weer en de samenwerking bevalt uitstekend. De rolverdeling is duidelijk, vertelt Sijmen: “We kunnen alles tegen elkaar zeggen en we staan zelden tegenover elkaar. Uiteindelijk is Wim de ondernemer en als het er op aan komt de eindverantwoordelijke. Dat respecteer ik ook.” Wim vult aan: “We hebben het heel gezellig samen. We zijn een familiebedrijf en zo voelen we dat ook. Niet alleen naar elkaar toe, evengoed naar de rest van het personeel. Wij voelen ons ook met hen verbonden. We zorgen goed voor ze en we krijgen er trouwe collega’s voor terug.”



“Al op mijn twaalfde schreef ik de facturen voor mijn vader Sijmen”



“We kunnen alles tegen elkaar zeggen”

Vijf

Inmiddels klopt de vijfde generatie ook aan de deur. Gerrit Jan, zoon van Wim en Aartje, is nu ruim twee jaar werkzaam bij Prins Bouw. “Tijdens mijn opleiding heb ik stage gelopen bij diverse andere bedrijven en na het behalen van mijn diploma was het de vraag of ik eerst ergens anders werkervaring zou opdoen. Uiteindelijk ben ik gestart als werkvoorbereider bij pa in het bedrijf, dat was voor mij de logische stap. In het begin ben je gewoon een van de werknemers, maar je merkt wel dat je meer betrokkenheid voelt bij het reilen en zeilen van het bedrijf.” Dochter Willemijn, druk bezig met haar studie Communicatie, is af en toe ook op kantoor te vinden. “Zo heb ik geholpen met de realisatie van onze nieuwe website en houd ik me bezig met de sociale media.” Moeder is blij met deze support: “Het is fijn dat de jongere generatie aansluit. Zij hebben een hele frisse kijk op de zaken en je merkt dat de communicatie daardoor professioneler wordt aangepakt.”

Toekomst

Wim ziet ruimte voor het bedrijf

om te groeien, maar benadrukt dat dit geen doel op zich is: “We zijn vooral actief in de eigen regio en dat willen we graag zo houden. Ik vind het belangrijk dat je je werknemers blijft kennen, het moeten geen nummers worden.” De beide twintigers aan tafel kunnen zich vinden in de visie van pa, tegelijk beseffen ze dat leiding geven aan zo’n bedrijf niet eenvoudig is: “Je ziet van jongs af aan de mooie dingen, maar ook de minder mooie. Hard werken zit in ons bloed, maar je weet dat je als ondernemer de hele dag met je bedrijf in je hoofd zit”, aldus Willemijn. Haar broer vult aan dat de tijden zijn veranderd en dat het niet vanzelfsprekend is dat werk op één staat.

Generatiekloof

Tijdens het gesprek aan tafel blijkt vaker dat de generaties verschillende opvattingen hebben. Zo is de huidige generatie veel meer bezig met werkgeeluk, gezondheid en voeding dan vroeger het geval was. Opa vindt zijn ontspanning in zijn jongere jaren in het duiven melken en biljarten (“Ik haalde wel een moyenne van drie”). Sporten deed je vroeger niet, vertelt hij en

geeft trots aan dat hij alsnog tijdig is begonnen met tennissen. “Nou, dat was pas op je zestigste pa”, knipoogt Sijmen, die dankzij een verhuizing ook volop in beweging is. Wim vindt zijn ontspanning op de golfbaan, waar hij iedere zaterdag te vinden is. Regen of wind deren hem niet. “Op zo’n dag loop je toch een kilometer of tien en ben je echt met het spelletje bezig. Dan kom ik los van alle stress en spanningen die ik doordeweeks opbouw.”

Weekend

Met zoveel leden van de familie op kantoor, soms zijn het er zes tegelijk, grappen de collega’s dat het ze teveel wordt. Thuis ligt dan het gevaar op de loer dat over niets anders wordt gesproken. “Het is gewoon een risico dat het aan de keukentafel nog steeds over het werk gaat, het is gewoon je leven”, vertelt Aartje, die inmiddels acht jaar op het secretariaat werkzaam is. Dochter Willemijn kwam daarom met een voorstel om de balans thuis te herstellen: “We hebben afgesproken dat er in het weekend niet over werk wordt gesproken en tot nu toe lukt ons dat goed.”